

Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *V.* Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

LECTIO VIIJ.

Dicendo enim, Vos estis sal terrae, ostendit universam hominum infatuatam esse naturam, et peccatorum vi corruptam : et idcirco illas ab eis virtutes requirit, quae maxime ad multorum salutem procurandam necessariae sunt atque utiles. Nam qui mansuetus est ac modestus, et misericors et justus, non intra se tantummodo haec recte facta concludit, verum in aliorum quoque utilitatem praecelatos hos faciet effluere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacificus, et persecutionem pro veritate patitur, nihilominus in commune commodum vitam instituit.

R. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. *V.* Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et implevit eum. Gloria Patri. Et implevit eum.

LECTIO IX.

Ne igitur putetis, inquit, ad levia vos ducendos esse certamina, neque exiguarum rerum vobis ineundam esse rationem, Vos estis sal terrae. Quid igitur? Ipsae putrefacta medicati sunt? Nequaquam : neque enim fieri potest, ut ea quae jam corrupta sunt, salis perfricatione reparentur. Non ergo hoc fecerunt, sed anterenovata, sibi que tradita, atque ab illa jam putredine liberata, aspergebant sale, et in ea novitate conservabant, quam a Domino susceperant. Liberare quippe a putredine peccatorum, Christi virtutis est : ut autem ad illa iterum non revertantur, Apostolorum curae est ac laboris.

Te Deum laudamus. 18.



Commune Confessoris non Pontificis.

IN I. VESPERIS.

Antiphonae.

Domine quinque talenta * tradidisti mihi : ecce alia quinque superlucratum sum.

Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apostol. [2]

2. Euge serve bone, * in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui.

3. Fidelis servus * et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

4. Beatus ille servus, * quem cum venerit dominus ejus, et pulsaverit januam, invenerit vigilantem.

5. Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli. xxxj.

Seatus vir, qui inventus est sine macula : et qui post aurum non abiit, nec

speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Iste Confessor Domini, colentes

Quem pie laudant populi per orbem :

Hac die laetus meruit beatas

Scandere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur.

Hac die laetus meruit supermos

Laudis honores.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus,

Sobriam duxit sine labem vitam,

Donec humanos animavit aurae

Spiritus artus.

Cujus ob praestans meritum frequenter,

Aegra quae passim jacueret, membra

Viribus morbi dómitis, salúti

Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem

Cóncinit laudem, celebrésque palmas;

Ut piis ejus précibus juvémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,

Qui super cœli sólio corúscans

Totius mundi sériem gubernat

Trinus, et unus.

Amen.

¶ Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ✠. Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnificat, Aña. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

D Eus, qui nos beáti N. Confessoris tui ánnua solemnitate lætificas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam acciónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

A Desto Dómine supplicatióibus nostris, quas in beáti N. Confessoris tui solemnitate deférimus: ut qui nostræ justí-

tiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuít, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

I Ntercessio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dñum.

Pro Doctore, Aña. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

D Eus, qui pópulo tuo æternæ salútis beátum N. místrum tribuísti: præsta quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Iste Confessor. ut supra. [97]

In I. Nocturno.

Aña. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Psalmus j.

BEátus vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluat: * et ómnia quæcúmque fáciat prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus iste sanctus, * qui confísus est in Dómi-

no, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus ij.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditati sunt inánia?

Ástiterunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dñum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis iridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génuí te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímmini qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timó-

re : * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, prædicavit præceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

Añã. Tu es gloria mea, * tu es susceptor meus Domine : tu exaltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

Psalmus iij.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum : * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me : * exsur-

ge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.

Añã. Tu es gloria mea, tu es susceptor meus Domine : tu exaltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

Amavit eum Dominus, et ornavit eum. R. Stulam gloriæ induit eum.

Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. **R.** Jube domne. **Benedictio.** Benedictione perpétua.

De libro Sapientiae.

Lectio j. Cap. iv. b et v.

Mustus si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis est non diuturna, neque annorum numero computata : cani autem sunt sensus hominis, et ætas senectutis vita immaculata. Placens Deo factus est dilectus, et vivens inter peccatores translatus est. Rapitusest ne malitia mutaret intellectum ejus, aut ne fictio deciperet animam illius. Fascinatio enim nu-

gacitatis obscurat bona, et inconstantia concupiscentiæ transvertit sensum sine malitia. Consummatus in brevi explévit tempora multa : placita enim erat Deo anima illius : propter hoc peperavit educere illum de medio iniquitatum.

R. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam : * Intra in gaudium Domini tui. **R.** Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. — Intra.

Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

Populi autem videntes, et non intelligentes, nec ponentes in præcordiis talia : quoniam gratia Dei et misericordia est in sanctos ejus, et respectus in electos illius. Condémnat autem justus mortuus vivos impios, et juvenus celerius consummata, longam vitam injusti. Vidébunt enim finem sapientis, et non intelligent quid cogitaverit de illo Deus, et quare munierit illum Dominus. Vidébunt et contemnunt eum : illos autem

Dominus irridébit. Eterunt post hæc decidentes sine honore, et in contumelia inter mortuos in perpetuum : quoniam dirumpet illos inflatos sine voce, et commovébit illos a fundamentis, et usque ad supremum desolabuntur.

R. Justus germinabit sicut lilium : * Et florébit in æternum ante Dominum. **R.** Plantatus in domo Domini, in atriiis domus Dei nostri. — Et florébit.

Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

Et erunt gementes, et memoria illorum peribit. Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi, et tradúcent illos ex adverso iniquitates ipsorum. Tunc stabunt justi in magna constantia adversus eos qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores eorum. Videntes turbabuntur timore horribili, et mirabuntur in subitacione insperatæ salutis, dicentes intra se, poenitentiam agentes, et præ angustia spiritus gementes : Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum, et in similitudinem improperii. Nos insensati vitam

illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre : ecce quómo modo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum.

V. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. — Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In II. Nocturno.

Añã. Invocántem * exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constituit eum in pace.

Psalmus iv.

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiae meae : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímmini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungímmini.

Sacrificáte sacrificium justítiae, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormíam, et requiéscam; Quóniam tu Dómine singularíter in spe * constituísti me.

Añã. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constituit eum in pace.

Añã. Læténtur omnes, * qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus v.

Verba mea áuribus percípe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meae, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : *

Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Vírum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiae tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui dilígunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Añã. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Añã. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univér- sa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus viij.

Domine Dóminus noster, * quam admirá- bile est nomen tuum in univér- sa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimicos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuó-

rum : * lunam et stellas quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perambulans émitis maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Añã. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

V. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur iudicium.

Pater noster. Absolutio. Ipsius píetas. **V.** Jube domne. **Benedictio.** Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Orat. de S. Philog. t. 3.
Lectio iv.

SÉATI **N.** dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsius recte factórum enarratió-nem linguam nostram evocávit: siquidem hódie beátus iste ad tranquillam, omnisque perturbatió-nis expértem vitam tránsiit: eóque navigium áppulit, ubi deinceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatió-nem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissiõe oráte?

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.
QUOD si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúra mortes, ubi

calúmniæ, ubi invidiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insidiæ, ubi quotidíanæ sollicitúdines, ubi perpétua sibique succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeámus, si quis páulum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigravérimus, fá-cile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia sublata fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccá-n-d-i matéria, ubi non est meum ac tuum, frígídum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ívehens innúmeraque gignens bella.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.
QUAMóbrem maximó-pere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod

quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem, reliquit, tamen in álteram ascriptus est civitátem, nempe Dei: et digréssus ab hac Ecclesiá, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis: ac relictis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclesiá, et celebritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœlestem, et Ecclesiám primitivórum, qui conscripti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

R. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. — Quia. **Glória Patri. Quia.**

In III. Nocturno.
Añã. Dómine, * iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus xiv.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit :

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Añã. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Añã. Vitam petiit * a te, et tribuisti ei Domine : decorem et magnum decorem imposuisti super eum : posuisti in capite

ejus coronam de lapide pretioso.

Psalmus xv.

Domine in virtute tua lætabitur rex : * et super salutare tuum exsultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculo, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino : * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus

tui : * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala : * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua : * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Añã. Vitam petiit a te, et tribuisti ei Domine : gloriam et magnum decorem imposuisti super eum : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Añã. Hic accipiet * benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo : quia hæc est generatio quærentium Dominum.

Psalmus xvij.

Domini est terra, et plenitudo ejus, * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum. Quis ascendet in mon-

tem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Añã. Hic accipiet benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo : quia hæc est generatio quærentium Dominum.

V. Lex Dei ejus in corde ipsius. **R.** Et non supplantabuntur gressus ejus.

Pater noster. **Absolutio.**
A vinculis. **V.** Jube domne.
Bened. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xij. e

IN illo témpore : Dixit
Jesús discíplis suis :
Sint lumbi vestri præcín-
cti, et lucérnæ ardéntes
in má nibus vestris. Et ré-
liqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ.

Homil. xiiij. in Evangelia.

SAncti Evangélii,
fratres caríssimi,
apérta vobis est
léctio recitáta. Sed ne alí-
quibus ipsa ejus planities
alta fortásse videátur, eam
sub brevitéte transcúrrimus,
quátenu s ejus expo-
sítio ita nesciéntibus fiat
cógnota, ut tamen sciénti-
bus non sit onerósa. Dó-
minus dicit : Sint lumbi
vestri præcíncti. Lumbos
enim præcingimus, cum
carnis luxúriam per conti-
néntiam coarctámus. Sed
quia minus est, mala non
ágere, nisi étiam quisque
stúdeat, et bonis opéribus
insudáre, prótinus áddi-
tur : Et lucérnæ ardéntes
in má nibus vestris. Lu-
cérnas quippe ardéntes in
má nibus tenémus, cum

per bona ópera próximis
nostris lucis exémp-
monstrámus. De quibus
profécto opéribus Dómi-
nus dicit : Lúceat lux ve-
stra coram homínibus, ut
videant ópera vestra bo-
na, et glóricent Patrem
vestrum, qui in cœlis est.

R. Iste est qui ante Deum
magnas virtútes operá-
tus est, et de omni corde
suo laudávit Dóminum :
* Ipse intercédát pro pec-
cátis ómnium populórum.
V. Ecce homo sine queréla,
verus Dei cultor, ábstinens
se ab omni ópere malo, et
pérmanens in innocéntia
sua. — Ipse.

Bened. Cujus festum có-
limus.

Lectio viij.

DUO autem sunt, quæ
jubéntur, et lumbos
restringere, et lucérna ste-
nére : ut et mundítia sit
castitátis in córpore, et lu-
men veritátis in operatió-
ne. Redemptóri étenim
nostro unum sine áltero
placére nequáquam po-
test : si aut is qui bona
agit, adhuc luxúriæ in-
quinaménta non désérit :
aut is qui castitéte præ-
émínet, necdum se per bo-
na ópera exércet Nec cá-
stitas ergo magna est sine

bono ópere, nec opus bo-
num est áliquod sine cas-
titéte. Sed et si utrúmque
ágitur, restat, ut quisquis
ille est, spe ad supérnam
pátriam tendat, et ne-
quáquam se a vítiis pro-
mundi hujus honestáte
contineat.

R. Sint lumbi vestri præ-
cíncti, et lucérnæ ardéntes
in má nibus vestris : * Et
vos símiles homínibus ex-
spectántibus dóminum
suum, quando revertátur
a núptiis. **V.** Vigiláte er-
go, quia nescítis qua hora
Dóminus vester ventúrus
sit. — Et vos. Glória Pa-
tri. Et vos.

Pro Doctore, R. In mé-
dio Ecclésiæ apéruit os
ejus, * Et implévit eum
Dóminus spiritu sapién-
tiæ et intelléctus. **V.** Ju-
cunditétem et exsultatió-
nem thesaurizávit super
eum. — Et implévit.
Glória Patri. Et implévit.
Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

ET vos símiles homí-
nibus exspectántibus
dóminum suum, quando
revertátur a núptiis : ut
cum vénerit, et pulsáverit,
conféstim apériant ei. Ve-
nit quippe Dóminus, cum
ad júdicium próperat : pul-

sat vero, cum jam per
ægritúdinis moléstiasse
mortem vicinam designat.
Cui conféstim aperimus, si
hunc cum amóre suscipi-
mus. Aperíre enim júdici
pulsánti non vult, qui exíre
de córpore trépidat : et
vidére eum, quem con-
tempssisse se meminit, jú-
dicem formídat. Qui au-
tem de sua spe et opera-
tióne secúrus est, pulsánti
conféstim áperit, quia læ-
tus júdicem sústinet. Et
cum tempus propínquæ
mortis advénerit, de glória
retributiónis hilaréscit.

Te Deum. 18.

**AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.**

1. Dómine quinque ta-
lénta * tradidísti mihi :
ecce ália quinque super-
lucrátus sum.

Psalm. Dóminus regná-
vit. **cum reliquis. 19.**

2. Euge serve bone, * in
módico fidélis, intra in
gáudium Dómini tui.

3. Fidélis servus * et pru-
dens, quem constituit Dó-
minus super familiam
suam.

4. Beátus ille servus, *
quem cum vénerit dómi-
nus ejus, et pulsáverit já-
nuam, invénerit vigilán-
tem.

5. Serve bone *et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. xxxj.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum ? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublímiór,
Qui confítenti sérvulo
Reddis perénne præmíum.

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissionem críminis,
Rumpéndo nexum vín-
culi.

Anni réverso témpore
Dies refúlsit lúmine
Quo Sanctus hic de cór-
pore
Migrávit inter sídera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.

Te Christe Rex piíssime
Hic confíténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni prínci-
pem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessione sédulus,

Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proinde te piíssime
Precámur omnes súpli-
ces :

Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæcu-
lum. Amen.

VJustum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. **R.** Et
osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Aña. Euge
serve bone *et fidélis,
quia in pauca fuísti fidé-
lis, supra multa te consti-
tuam, intra in gáudium
Dómini tui.

Oratio.

DEus, qui nos beáti **N.**
Confessóris tui ánnua
solemnitate lætíficas : con-
céde propítius, ut cujus
natalítia cólimus, étiam
actiónes imitémur. Per
Dóminum.

Alia Oratio.

ADesto Dómine suppli-
caciónibus nostris,
quas in beáti **N.** Confessó-
ris tui solemnitate deféri-
mus : ut qui nostræ justí-
tiæ fidúciã non habé-
mus, ejus, qui tibi placuit,
précibus adjuvémur. Per
Dóminum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

Intercéssio nos, quæsu-
mus Dómine, beáti **N.**
Abbátis comméndet : ut
quod nostris méritis non
valémus, ejus patrocinio
assequámur. Per Dómi-
num.

Si fuerit Doctor. Oratio.

DEus, qui pópulo tuo
ætérnæ salútis beá-
tum **N.** místrum tribuí-
sti : præsta quæsumus, ut
quem Doctórem vitæ ha-
búimus in terris, interces-
sórem habére mereámur
in cœlis. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Aña. Euge serve bone.

Capit. Beátus vir. *supra.*

R. br. Amávit eum Dó-
minus, * Et ornávit eum.
Amávit. **V.** Stolum glóriæ
índuit eum. Et ornávit.
Glória Patri. Amávit.

V. Os justí meditábitur
sapiéntiam. **R.** Et lingua
ejus loquétur júdicium.

AD SEXTAM.

Aña. Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. xxxix.

Justus cor suum trádi-
dit ad vigilándum dí-
lúculo ad Dóminum, qui
fecit illum, et in conspéctu
Altíssimi deprecábitur.

R. br. Os justí, * Meditá-
bitur sapiéntiam. Os justí.
V. Et lingua ejus loqué-

tur júdicium. Meditábitur.
Glória Patri. Os justí.

V. Lex Dei ejus in corde
ipsius. **R.** Et non supplan-
tabúntur gressus ejus.

AD NONAM.

Aña. Serve bone.

Capitulum. Sap. x. b

Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas,
et osténdit illi regnum
Dei, et dedit illi sciéntiam
sanctórum : honestávit
illum in labóribus, et com-
plévit labóres illius.

R. br. Lex Dei ejus, * In
corde ipsius. Lex Dei.
V. Et non supplantabún-
tur gressus ejus. In corde.
Glória Patri. Lex Dei.

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas.
R. Et osténdit illi regnum
Dei.

IN II. VESPERIS.

**Añæ et Capitulum ut in
Laudibus.** [109] **Psalmi ut
in j. Vesperis de Comuni
Apostol.** [2]

Hymnus.

Iste Confessor Dómini,
coléntes
Quem pie laudant pópuli
per orbem :
Hac die lætus méruit beá-
tas

Scándere sedes.

**Si non est dies obitus,
dicatur.**

Hac die lætus méruit su-
prémis

Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmi-
lis, pudicus,
Sóbriam duxit sine labe
vitam,

Donec humános animávit
auræ

Spiritus artus.

Cujus ob præstans méri-
tum frequénter,

Ægra quæ passim jacué-
re, membra

Viribus morbi dómitis, sa-
lúti

Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus
obsequéntem

Cóncinit laudem, celebrés-
que palmas;

Ut piisejus précibus juvé-
mur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,

Qui super cœli sólio corú-
scans

Totius mundi sériem gu-
bérnat

Trinus, et unus.

Amen.

¶ Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas.

¶ Et osténdit illi regnum
Dei.

Ad Magnif. Aña. Hic vir
despiciens * mundum et
terréna, triúmphans, divi-

tias cœlo cóndidit ore,
manu.

Pro Doctore, Aña. O Do-
ctor óptime, * Ecclesiæ
sanctæ lumen, beáte N.
divinæ legis amátor, de-
precáre pro nobis Fílium
Dei.

Si occurrat celebrari Fe-
stum plurimorum Con-
fessorum non Pontificum,
Officium fit ut supra : sed
in Oratione et Sermonem,
quæ habentur in singu-
lari, dicantur in plurali.

II. ALIÆ LECTIONES
PRO CONF. NON PONTIF.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. Cap. xxxj.

Eátus vir, qui in-
vëntusest sinemá-
cula : et qui post
aurum non ábiit, nec spe-
rávit in pecúnia et the-
sáuris. Quis est hic, et
laudábimus eum? fecit
enim mirabilia in víta sua.
Qui probátus est in illo, et
perféctus est, erit illi gló-
ria ætérna : qui pótuit
tránsgrèdi, et non est
tránsgréssus : fácere ma-
la, et non fecit : ídeo sta-
bilíta sunt bona illius in
Dómino, et eleemósynas
illius enarrábit omnis Ec-
clésiá sanctórum.

¶ Euge serve bone et
fidélis, quia in pauca fú-
sti fidélis, supra multa te
constítuam : * Intra in
gáudium Dómini tui.
¶ Dómine quinque ta-
lénta tradidisti mihi, ecce
ália quinque superlucrát-
us sum. — Intra in gáu-
dium.

LECTIO II.

Cap. xxxij. c et xxxiiij.

QUI timet Dóminum,
excipiet doctrínam
ejus : et qui vigiláverint
ad illum, invénient bene-
dictiónem. Qui quærit le-
gem, replébitur ab ea : et
qui insidióse agit, scanda-
lizábitur in ea. Qui timent
Dóminum, invénient ju-
dícium justum, et justítias
quasi lumen accéndent.
Qui credit Deo, atténdit
mandátis : et qui confídit
in illo, non minorábitur.
Timénti Dóminum non
occúrrunt mala, sed in-
tentatióne Deus illum con-
servábit, et liberábit a
malis. Sápiens non odit
mandáta et justítias, et
non illidétur quasi in pro-
cèlla navis. Homo sensá-
tus credit legi Dei, et lex
illi fidélis.

¶ Justus germinábit sic-
ut lílium : * Et florébit in
ætérnum ante Dóminum.

¶ Plantátus in domo Dó-
mini, in átriis domus Dei
nostri. — Et florébit.

LECTIO III. Cap. xxxiv. b

SPiritus timéntium
Deum quæritur et in
respéctu illius benedicé-
tur. Spes enim illórum in
salvántem illos, et óculi
Dei in diligéntes se. Qui
timet Dóminum nihil tre-
pidábit, et non pavébit :
quóniam ipse est spes
ejus. Timéntis Dóminum
beáta est ánima ejus. Ad
quem respicit, et quis est
fortitúdo ejus? Oculi Dó-
mini super timéntes eum,
protéctor poténtiæ, firma-
méntum virtútis, tégimen
ardóris, et umbráculum
meridiáni, deprecátió of-
fensiónis, et adjutórium
casus, exáltans ánimam,
et illúminans óculos, dans
sanitátem, et vitam, et
benedictiónem.

¶ Iste cognóvit justí-
tiam. [102]

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti
Gregórii Papæ. Lib. 10.
cap. xvj. in cap. xij. Job.

LECTIO IV.

Eridétur justi sim-
plicitas. Hujus
mundi sapiéntia
est, cor machinatióibus

tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimirum prudéntia usu a juvenibus scitur, hæc a púeris prætio discitur: hanc qui sciunt, céteros despiciendo superbiunt: hanc qui nesciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iniquitas nómine palliáta diligitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudere, irrogáta ab áliis mala multiplicius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus céedere: cum virtútis possibilitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℞. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur: et quidquid in ópere veritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fatuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, possessa relínquere, rapiénti non resistere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℞. Induit

eum Dóminus lorícám fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vij.

Cap. xvij. post initium.

Lampas contémpta apud cogitatiónes divitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, continúa hic adversitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humanis óculis véstium pompa compónat: a cunctis vero despiciábilis cernitur, et hujus mundi grátia indignus æstimátur: sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári méruit, despici non réfugit: corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectiône pinguéscit: mentem semper ad paciéntiam præparat, et eréctus pro justitia, de percéptis contuméliis exsúltat: afflictis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollicitus rúminat, et inquisitus quódlibet

éloqui duplicíter ignórat.

℞. Iste homo. [105]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xij. d

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia compláuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. liv. in Luc. xij.

Usíllum gregem electórum, vel ob comparatióne majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat: quia videlicet Ecclésiám suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideoque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eidem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse

intercedat pro peccatis
omnium populorum. **R.** Ecce
homo sine querela, verus
Dei cultor, abstinens
se ab omni opere malo, et
permanens in innocentia
sua. — Ipse.

Lectio viij.

Vendite quae posside-
tis, et date eleemosynam.
Nolite, inquit, timere,
ne propter regnum
Dei militantibus, hujus vi-
tae necessaria desint: quin
etiam possessa, propter
eleemosynam vendite.
Quod tunc digne fit, quan-
do quis semel pro Domino
suis omnibus spretis, ni-
hilominus post haec labore
manuum, unde et victum
transigere, et eleemosy-
nam dare queat, operatur.
Unde gloriatur Apostolus,
dicens: Argentum, aut
aurum, aut vestem nullius
concupivi: ipsi scitis, quoniam
ad ea quae mihi opus
erant, et his qui mecum
sunt, ministraverunt ma-
nus istae. Omnia ostendi
vobis, quoniam sic labo-
rantes oportet suscipere
infirmos.

R. Sint lumbi vestri praeci-
ncti, et lucernae ardentes
in manibus vestris:

* Et vos similes homini-
bus expectantibus domi-

num suum, quando rever-
tatur a nuptiis. **R.** Vigi-
late ergo, quia nescitis
qua hora Dominus vester
venturus sit. — Et vos.
Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

Facite vobis sacculos,
qui non veterascunt: eleemosynas
videlicet operando, quarum
merces in aeternum maneat.
Ubi non hoc praecceptum esse pu-
tandum est, ut nil pecuniae
reservetur a sanctis, vel
suis scilicet, vel pauperum
usibus suggerenda: cum
et ipse Dominus, cui ministrabant
Angeli, tamen ad informandam
Ecclesiam suam loculos habuisse
legatur, et a fidelibus
oblata conservans, et suorum
necessitatibus, aliisque
indigentibus tribuens; sed ne
Deo propter ista serviatur,
et ob inopiam timorem
justitiae deseratur. **Te Deum. 18.**

Pro Abbatibus.**In III. Nocturno.**

Lectio sancti Evangelii se-
cundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. xix. d

In illo tempore: Di-
xit Petrus ad Jesum: Ecce nos
reliquimus om-

nia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi
Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. xix.

Randis fiducia: Petrus piscator erat,
dives non fuerat, cibos manu
et arte quaerebat: et tamen loquitur
confidenter, Relinquimus
omnia. Et quia non sufficit
tantum relinquere, jungit
quod perfectum est: Et secuti
sumus te. Fecimus quod
jussisti: quid igitur nobis
dabis praemii? Jesus autem
dixit illis: Amen dico vobis:
quod vos qui secuti estis me,
in regeneratione, cum sederit
Filius hominis in sede
majestatis suae, sedebitis
et vos super sedes duodecim
tribus Israel. Non dixit,
Qui reliquistis omnia: hoc
enim et Crates fecit philosophus
et multi alii divitias contempserunt:
sed, Qui secuti estis me: quod
proprie Apostolorum est, atque
credentium.

R. Iste est qui ante Deum
magnas virtutes operatus
est, et de omni corde suo
laudavit Dominum:

* Ipse intercedat pro peccatis
omnium populorum. **R.** Ecce
homo sine querela, verus
Dei cultor, abstinens se ab
omni opere malo, et permanens
in innocentia sua. — Ipse
intercedat

Lectio viij.

In regeneratione, cum
sederit Filius hominis in
sede majestatis suae (quando
et mortui de corruptione
resurgent incorrupti) sedebitis
et vos in solis judicantium,
condemnantes duodecim
tribus Israel: quia vobis
credentibus, illi credere
noluerunt. Et omnis qui
reliquerit domum, vel fratres,
aut sorores, aut patrem,
aut matrem, aut uxorem,
aut filios, aut agros propter
nomen meum; centuplum accipiet,
et vitam aeternam possidebit.
Locus iste cum illa sententia
congruit, in qua Salvator loquitur:
Non veni pacem mittere,
sed gladium. Veni enim
separare hominem a patre
suo, et matrem a filia, et
nurum a socro: et inimici
hominis domestici ejus.
Qui ergo propter fidem
Christi, et praedicationem
Evangelii, omnes affectus

contempserint, atque divitias et sæculi voluptates: isti centuplum recipient, et vitam æternam possidebunt.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos. **Gloria Patri. Et vos.**

Lectio ix.

EX occasione hujus sententiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus, et vitam æternam esse reddendam: non intelligentes, quod, si in ceteris digna sit re promissio, in uxoribus appareat turpitudine: ut qui unam pro Domino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritalia recipiet: quæ comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparatur.

Te Deum laudamus. 18.

II. ALIA HOMILIA.
Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. xj. d

IN illo tempore: Respondens Jesus dixit: Confiteor tibi Pater, Domine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. x. de Verbis Dñi.

Enite ad me omnes, qui laboratis. Quare enim omnes laboramus, nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quæ faciunt invicem angustias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilatentur spatia caritatis. Quid ergo dicit, Venite ad me omnes qui laboratis, nisi ut non laboretis? Denique promissio ejus in promptu est, quoniam laborantes vocavit. Quærent forte, qua mercede vocati sunt, Et ego vos, inquit, reficiam. Tollite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricare, non cuncta visibilia et invisibilia creare, non in ipso mun-

do mirabilia facere, et mortuos suscitare; sed, Quoniam mitis sum, et humilis corde.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse intercedat.

Lectio viij.

Magnus esse vis? a minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? de fundamento prius cogita humilitatis. Et quantam quisque vult, et disponit superimpone molem ædificii, quanto erit majus ædificium, tanto altius fodit fundamentum. Et fabrica quidem cum construitur, in superna consurgit: qui autem fodit fundamentum, ad ima deprimitur. Ergo et fabrica ante celsitudinem humiliatur, et fastigium post humiliationem erigitur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et

vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et. **Gloria Patri. Et.**

Lectio ix.

Quod est fastigium construendæ fabricæ, quam molimur? quo per venturum est cacumen ædificii? Cito dico, usque ad conspectum Dei. Videtis quam excelsum est, quanta res est conspiciere Deum. Qui desiderat, et quod dico, et quod audit intelligit. Promittitur nobis conspectus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, videntem videre. Nam qui colunt falsos deos, facile illos vident: sed eos vident, qui oculos habent, et non vident. Nobis autem promittitur visio Dei viventis, et videntis.

Te Deum laudamus. 18.

III. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. xix. d

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et

secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

De Homília venerabilis Bedæ Presbyteri.

In Natali S. Benedicti.

QUO sunt ordines electórum in iudicio futúri: unus iudicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérent ómnia, et secúti sunt illum: álius iudicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérent, sed de his tamen quæ habébant, quotidianas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde et auditúri sunt in iudicio: Veníte benedicti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitiívi, et dedístis mihi bíbere.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et permanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viij.

SED et reprobórum duos ibi futúros ordines Dómino narránte comperimus: unum eórum, qui fidei christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in iudicio testátur: Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus est diabólo, et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel nunquam suscepére, vel susceptam per apostásiam deseruére: de quibus dicit: Qui autem non credit, jam iudicátus est: quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in máribus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. **Gloría Patri.** Et vos.

Lectio ix.

VERUM his cum timóre et pavóre débito paulisper commemorátis, ad

lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus auditum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis: non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præsentis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter

nomen meum, centuplum accipiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessionibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profecerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscipere afféctu, et suis gaudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 18.

